

[Gudme.]

tiet og borgerne, der nok bedst finder sit udtryk gennem kommunalbestyrelserne. Vi mærkede f. eks. under behandlingen af lovforslaget om nye rets- og politikredse i fjor forår denne stærke interesse og mærkede den på en måde, som forhåbentlig også var en opmuntring for politiets folk i det daglige, ofte sure slid. Befolkningen sætter pris på sit politi og vil ikke undvære den beskyttelse og tryghed, der ligger i en regelmæssig patruljering, ja i hele fornemmelsen af, at politiet altid eller næsten altid er lige ved siden af og kan yde hjælp, når der er brug for det.

Det er forsøget værd at prøve, om ikke dette nye kontaktorgan mellem politiet og befolkningen kan blive til nytte. Politirådene kom aldrig til at betyde noget, men tiden var nok en anden, og rådernes opgaver var nok så nødtørftigt beskrevet i loven. Om lokalnævnene så er det rigtige forum for indbringelse af klager over politiets virksomhed, kan man vel diskutere. At nævnet ikke skal afgøre sådanne klagesager, er indlysende rigtigt, men måske kan nævnenes virksomhed også på dette punkt medvirke til, at sladder og mytedannelser og ubegrundet mistænksomhed ryddes væk. Vi får håbe det, og også på dette punkt vil vi betragte lovforslaget som et forsøg, der bør modtages positivt.

Poul Dam: Jeg skal først glæde folketingets tilstedeværende medlemmer med, at jeg ikke agter at tale om de enkelte paragraffer i lovforslagene. Hvis jeg gjorde det tilstrækkelig grundigt, ville taletiden ikke slå til, og for resten forekommer det mig, at der i forretningsordenen står noget om, at man behandler lovforslag „i almindelighed“.

Det vil jeg derfor gerne gøre, idet jeg indledningsvis vil sige, at jeg synes, hr. Gudmes just holdte tale burde trykkes med gyldne bogstaver et eller andet sted og hænges op overalt, hvor man elsker det etablerede samfunds uforstyrrede fortsættelse. Det var et smukt forsvar for et kapitalistisk samfund, hvor kreditorer er hellige, hvor de, der har narret folk til at købe ting på kredit, har krav på lovens fulde beskyttelse, men hvor beskyttelsen kun i meget ringe grad gælder de stakkels mennesker, der er blevet narret af forbrugersamfundets mange snarer

og lokkemidler. Jeg vil også tro, at Advokatsamfundet og lignende organisationer vil have brug for at hænge hr. Gudmes tale op som udtryk for, hvem de virkelig kan holde i hånden.

Jeg synes, at hr. Hjortnæs var inde på noget meget væsentligt i sine betragtninger om skyldnernes stilling i det moderne samfund. Skyldnerne får det mildere på en række punkter ved gennemførelsen af de ændringer, der her er tale om, og jeg tror, det er rimeligt. Den hidtidige ordning har været meget besværende i mange småsager og urimeligt byrdefuld for mange, som uden at kunne overskue deres situation er kommet i vanskeligheder.

Jeg skal, idet jeg naturligvis ikke skal tale om de forskellige ordføreres erhverv og praktiske erfaringer, melde mig som en af dem, der sidder på den anden side. Jeg har prøvet udpannting. Det er meget interessant at se, hvordan det foregår. Jeg havde nok betalt nogenlunde samtidig i alle tilfælde, men havde dog lejlighed til at yde et bidrag til advokatstanden og til dækning af de offentlige udgifter, måske også til at forøge de offentlige udgifter i en vis udstrækning. Jeg føler derfor en vis sympati med den gruppe af skyldnere, der her kan være tale om. Det er jo mange forskellige mennesker. Det er folk, der har lidt rod i deres papirer. Det er folk, der er blevet ramt af den kreditindskrænkning, vi har haft i de senere år, og som har gjort, at de hidtidige betalingsvaner forholdsvis pludseligt blev ændret og strammet temmelig stærkt. Dernæst er der en meget stor gruppe folk, som er stillet temmelig dårligt. De bliver, som jeg sagde før, lokket og luret af hele det kommercielle apparat, vi har, til at købe ting, de i virkeligheden ikke har råd til at købe, og bagefter kommer samfundet og siger: I skal slås oven i hovedet ekstra grundigt, fordi I er så dumme, at I ikke kan gennemskue det kommercielle samfund. Det er også trist, at de ikke kan det, og vi må håbe, at vi lærer dem efterhånden at gennemskue det kommercielle samfund og dets håndlangere af forskellig art — ingen nævnt og ingen glemt.

Mange af disse skyldnere er socialt så dårligt stillet, at deres økonomiske vanskeligheder meget let fører dem ind i det sociale system, der jo er veludviklet her i landet og